инв. № а6215/97 г.

Хубав живот ще блъскаш, Ваше Милостъ, — се позасмя Кръчмаря

— Тъй е. Който иска да живее на Михал, трябва да се ~~даде~~ тури далечко, — отвърна Петков ~~[illegible]~~ и сне раницата от гърба си на масата

— Днеска добре се проводихме вие учените. Станах преди зазоре в града, а довечер ми [illegible] — трябва да повидиме селото ни

— Еднакво, милостиви… Тук дето и Казаки да мотовим, то е тука тъй, да се посмеем. Пък и да ти каже ми човек, кьопоте да се постеле на всяко място… Ей, минах през Божи брод, а не ми даде сърце да спра. Едно време съм при Кръчмаря и като мечо ще да седнеш. Пък пийни, развикай се… А тук е друго: сам един Кръчмар и като хубава, чисто, хубаво по [illegible]